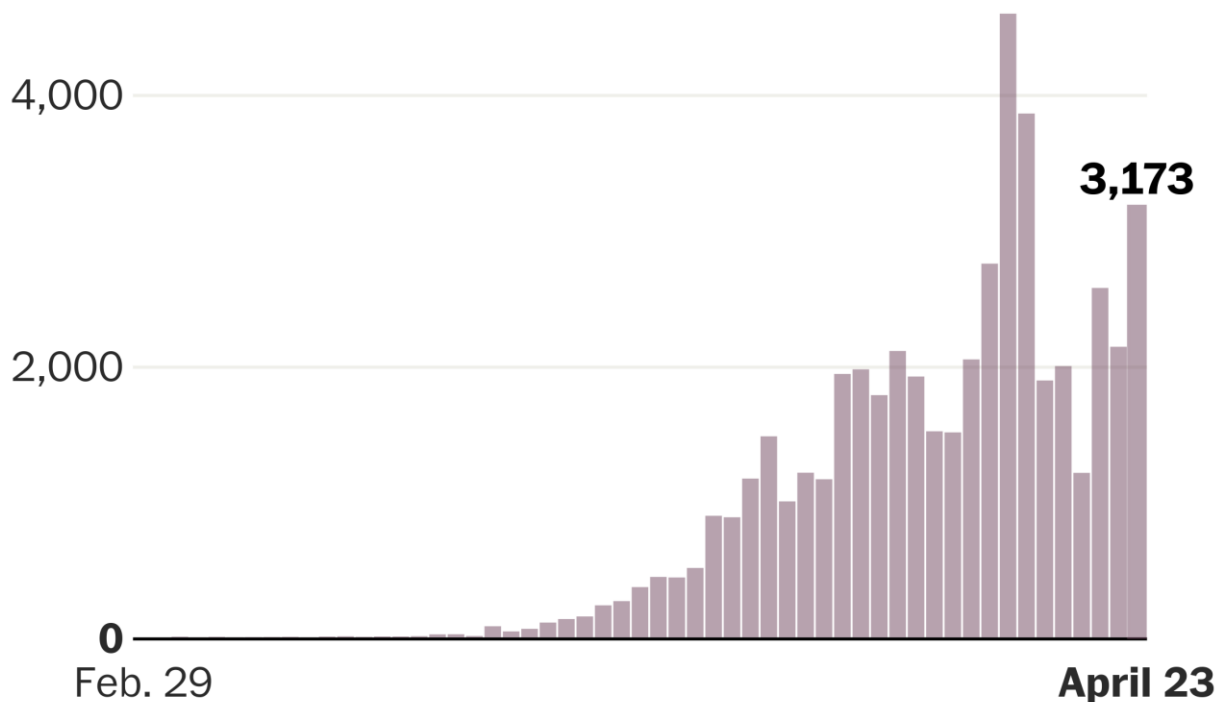

NÓI KHÔNG CÙNG TỪ HYDROXYCHLOROQUINE ĐẾN LYSOL

Hoàng Ngọc Nguyên

A total of 49,801 have been reported since Feb. 29.

Data as of 9:24 p.m. ET. Data is recorded in UTC time.

Note: The spike in mid-April is due to New York City authorities adding probable cases to the city's death tally.

Thời gian gần đây, thông thường ngày nào tôi cũng bận rộn ghi chép. Giống như một bookkeeper - người làm sổ sách kế toán. Trước hết, tôi ghi trên tấm lịch, ví dụ như ngày hôm nay 23-4, tôi nôn nóng ghi lớn con số 194 (ngày 24-4 sẽ là 193; ngày 25-4, 192 ... cứ thế mà làm). Trên lịch

khác, từ ngày 30-3, tôi ghi số 1; ngày 31-3, 2; ngày 1-4, 3... Ngày 23-4, tôi đã qua được 25 ngày! Cuốn sổ lớn dành cho những con số coronavirus của tiểu bang nhà, và rồi của cả nước...

Ngày nào tôi cũng bắt đầu bằng những con số của tiểu bang Utah, số trường hợp được thử ngày hôm qua, số ca có kết quả dương tính, và số người chết được ghi nhận trong ngày trước đó. Ngày 23-4, có đến 4.167 ca thử mới, và số ca dương tính được phát hiện là 167, tỷ lệ $167/4.167$ là 4%, tức khoảng 100 người thử thì có 4 người bị. Tính từ ngày bắt đầu lâm trận với “kẻ thù vô hình” này là 1-3, số trường hợp dương tính tổng kết là 3.612 ca, tính ra cứ 1.000 người dân Utah thì có hơn một người dương tính (Dân số Utah: 3.25 triệu). Số người thiệt mạng là 35, ước tính $1/100.000$ dân số. Có nghĩa là tỷ lệ người chết trên người mắc bệnh tròn tròn 1%. Tổng số ca thử tính đến ngày 20-4 là 80.627 – tương đương với 2.1% dân số. Những nhà khoa học cho rằng tỷ lệ thử phải có đạt tới mức 10% dân số mới bảo đảm an toàn xã hội – trước khi mở cửa lại kinh tế là chuyện tranh cãi lớn trong nửa sau của tháng tư này. Tỷ lệ số người bị dương tính trên tổng số người thử trong 50 ngày qua là 4.55%. Những tỷ lệ này có thể làm cho chúng ta yên tâm phần nào: dù sao, con số hiện nay thấp hơn con số tổng quát. Tuy nhiên, trước kẻ thù ghê gớm này, sinh mệnh là trên hết, và chẳng thà đề cao cảnh giác còn hơn “cũng liều nhắm mắt đưa chân, để xem con virus xoay vần tới đâu”. Tuy nhiên, người bình thường hẳn phải lo sợ khôn nguôi, mắt ăn mắt ngủ một cách có lý!

Sau khi nhìn vào con số của tiểu bang nhà, tôi chuyển qua ghi chép những con số của “quê hương”. Nhìn toàn diện nước Mỹ người ta dễ điên đầu hơn, kinh hoàng hơn – đặc biệt trong ngay hôm nay (Đó chính là tâm thần của người lãnh đạo hiện nay). Con số ghi nhận được tới ngày 23-4 là 875.064 người nhiễm bệnh, số người chết là 49.969. Hai con số này được hình thành trong thời gian ngắn ngủi kỷ lục – khoảng 8-9 tuần lễ. Những con số này ngày hôm trước 22-4 là 847.000 và 46.609. Có nghĩa là chỉ trong một ngày, có thêm gần 30.000 người thử với kết quả dương tính, và số người chết thêm trong ngày là trên 3.300. Tỷ lệ người thiệt mạng trên số người dương tính là 5.74% (con số toàn thế giới là $198.532/2.855.699 = 6.95%$). Tỷ lệ số người nhiễm bệnh so với số người được thử khoảng 18% (quá cao). Và tỷ lệ số người được thử trên tổng dân số là 1.3% (quá ít). Chúng ta hẳn phải thấy những con số này thật rùng rợn, chẳng thể xem thường được, chỉ muốn “học tập, cải tạo ở nhà” thêm nữa, chẳng muốn ra đường .

Chỉ còn 2-3 ngày nữa, số người thiệt mạng vì coronavirus trong hai tháng qua sẽ bằng con số lính Mỹ tổn thất trong cuộc chiến Việt Nam trong 13 năm (1960-1973). Nhưng con số sau đã đứng ở đó. Con số trước sẽ lên cao tới đâu? Ngày 29-2, Tổng thống Trump còn khoe nước Mỹ đứng sau tất cả những nước khác trên thế giới như Trung Quốc, Ý, Tây Ban Nha, Iran, Pháp, Anh, Đức... Chỉ có 1 người chết và 45 ca nhiễm từ bên ngoài đưa về. Thậm chí ông còn nói coronavirus là chuyện người ta. Không mắc mớ gì đến mình. Không nhiều chuyện thì đừng biết đến.

Nay nhờ ông, hành động “thư thả” (chậm trễ), “cân nhắc” (không thỏa đáng ở mức cần thiết), “thăm dò” (chẳng biết cần phải làm gì), cho nên người ta tha hồ ra đường lây lan, trong khi cả nước Mỹ thiếu thuốc, thiếu thầy, thiếu giường, thiếu máy, cho nên Hoa Kỳ chẳng những đã lên vị trí hàng đầu thế giới, mà còn bỏ xa tất cả những nước khác về con số bị nhiễm và con số tử vong. Tính đến ngày 23-4, toàn thế giới có gần 200.000 người chết, Mỹ đã chiếm đến 25%

(50.000 người). Các nước khác là Ý (25.969), Tây Ban Nha (22.524), Pháp, Anh... Trung Quốc chỉ có 4.632, theo họ nói, nhưng tin Ba Tàu thì chỉ có bán lúa giống!

Còn nước Mỹ văn minh, tiến bộ, hiện đại? Tính đến ngày 24-4. New York có 271.590 ca, 21.411 thiệt mạng; New Jersey: 102.196, 5.683 tử vong; Massachusetts: 50.963, 2.556; California: 41.355, 1.621; Pennsylvania: 40.208, 1.747; Illinois: 39.658, 1.795; Michigan: 36.641, 3.085... Năm tiểu bang sau đó Texas, Georgia, Connecticut, Florida, Louisiana, đều từ 20.000-30.000 người bệnh, số người chết từ 600-1.700...

Là người lãnh đạo đất nước, vừa phải thương dân, thương nước, vừa có trách nhiệm, bôn phận với dân, đó là chuyện “common sense”. Lẽ ra ông phải lo lắng, cuống cuồng, đêm không còn coi TV, ngày không muốn tweet nữa, vì đứng ngồi không yên trước trách nhiệm không hoàn tất được với mình. Lẽ ra ông phải ân hận và nợ người dân một lời xin lỗi. Và nếu theo tập quán chính trị của Nhật hay Nam Triều Tiên, ông chỉ có con đường rút lui và vào chùa đi tu sám hối. Chỉ có một người vô đạo mới có thể mĩa mai: những tiểu bang nặng nhất chính là những tiểu bang xanh” (blue states= của người Dân Chủ). Làm như người Dân Chủ không phải là người Mỹ. Cho nên cứ sống chết mặc bay, tiền thầy bỏ túi.

Tiền thầy bỏ túi, đây chính là vấn đề. Lãnh đạo. Nhân đạo. Bán thuốc đạo. Ông không phân biệt được lương tri nhân đạo cần có nơi người lãnh đạo, và sự vô tâm thường thấy nơi người bán thuốc đạo. Nói cho cùng, ở nơi ông vẫn lẫn lộn bản chất của người kinh doanh, đồng tiền trên hết, và nhà chính trị, quyền lực trên hết. Ông vừa chạy theo quyền lợi kinh doanh cho bản thân và gia đình, vừa chạy theo quyền lực cho chính mình. Đương nhiên sự chòng chẹo này có lúc phải đưa tới “mâu thuẫn đối kháng”. Ví dụ cho đến gần đây, Ông vẫn lạm dụng chuyện họp báo hàng ngày thông báo tin tức về sự phát triển của đại dịch coronavirus trên nước Mỹ để làm một show kéo dài hai tiếng vận động tái tranh cử. Ông đòi cho bằng được ký tên trên check trợ giúp người dân - một điều chưa tổng thống nào trước đây được phép. Thế mà Bộ trưởng Ngân khố Steve Mnuchin phải chiều ông, cho Trump một chỗ nhỏ “ký kè”.

Tai tiếng nhất là chuyện hydroxychloroquine. Từ giữa tháng ba, Trump đã nài nỉ cho bằng được người dân mua ký ninh “thần dược” (chữ của ông: miraculous cure) của ông, nếu không có công hiệu “cứ dùng thử, cũng chẳng chết ai”. Con rể quý của ông, “có vấn đề cao cấp” Jared Kushner, được đặc trách về chuyện chống coronavirus, đã mua 29 triệu liều ký-ninh này bằng tiền chính phủ, mặc dù giới chuyên môn y khoa đã cảnh cáo, gọi đó là unproven drug. Rick Bright, giám đốc cơ quan chuyên nghiên cứu vaccine phòng, trị nhiễm, đã bị “chuyển công tác” ngày 21-4 vì chống lại chuyện rao bán thuốc nguy hiểm này. Ngay cả bác sĩ Anthony Fauci nổi tiếng, giám đốc Viện Quốc gia về Bệnh Dị ứng và Gây nhiễm (National Institute of Allergy and Infectious Diseases) cũng công khai cảnh báo về chuyện quảng bá một thuốc chưa được chứng nghiệm. Ông cố vấn thực sự số 1 này hơn mười ngày qua (từ 13-4) không xuất hiện cạnh tổng thống trong họp báo nữa vì người ta biết ông nghịch với ông Trump ít nhất trong ba chuyện: thuốc ký-ninh; nước Mỹ trang bị đầy đủ, dư thừa chống dịch bệnh; Mỹ có thể mở cửa lại. Nhưng từ giữa tháng 4 đến nay, xem chừng ông Trump im lặng, không rao hàng nữa. Đến ngày 23-4, người ta mới rõ vì sao: FDA (Cơ quan Dược phẩm Liên bang) lên tiếng: thuốc này có thể nguy hại đến tính mạng vì những phản ứng phụ. Thế thì thuốc đã mua rồi, làm sao đây?

Nhưng ông vẫn chứng nào tật nấy, không chừa. Ngày 23-4, ông quảng cáo cho “thuốc” Lysol, một loại khử trùng trên đồ dùng trong nhà bằng sắt, bằng gỗ, bằng chất nhựa hay plastic. Ông cho rằng cứ thử chích thuốc khử trùng này vào người hay uống để xem có công hiệu gì không. Ông cũng cho rằng mùa hè đến rồi, ánh sáng, nắng, gió... đều có thể giết vi khuẩn này, có khi chẳng cần thuốc men gì... Dư luận tức thì kịch liệt phản đối, nói: Tổng thống có ngon thì cứ thử Lysol trước cho mình và vợ con đi. Lysol cũng tức thì khẳng định: Lysol là thuốc lau chùi, uống vào chỉ có đi theo ông bà. Người ta nói ông hay ăn nói “nonsensical” (tránh dùng chữ stupid). Đến ngày hôm sau, ông mới “đính chính”, nói rằng mình chỉ “châm biếm”. Tức thì, báo chí nói “He’s just telling a lie”. Ông châm biếm hay không, người của ông vừa ngán, vừa ngấy. Cho nên ngày hôm sau, 24-4, chỉ cho ông họp báo 22 phút và rút đi ngay, mặc dù giới báo chí la chộ, đòi ông trả lời chuyện Lysol...

Thống đốc Andrew Cuomo của tiểu bang New York, mặt mày xơ xác, sau khi gặp Tổng thống Donald Trump ngày 21-4 tại Tòa Bạch Ốc để xin cứu trợ, đã lên tiếng: Đây chẳng phải là lúc ăn nói hay hành động ngu xuẩn. “Frankly, it is no time to act stupidly. Period. I don’t know how else to say it. More people will die if we’re not smart”. Tại New York đã có 282.143 trường hợp nhiễm, số người chết “chính thức” (tại nhà thương) là 22.009 (tính đến ngày 25-4). Ông Cuomo là lãnh đạo của tiểu bang, hóc hác là phải. Lãnh đạo phải thế thôi. Ông thường xuyên, liên tục nói đến những thiếu hụt trang bị cho bác sĩ, cho y tá, cho bệnh nhân, và yêu cầu liên bang tiếp tay. Ông Trump thì cứ nói nước Mỹ số 1, liên bang dư thừa, nhưng thiếu hụt của New York là chuyện của tiểu bang bày ra để “vòi vĩnh” chính phủ...

Có thể nhại Tổng thống John Kennedy: Ask not how he could be that stupid, Ask how he could be free to be that stupid! Thông thường, khi người ta nghĩ ai cũng kém thông minh như mình, thì mình có quyền tự do ăn nói. Khi mình có quyền tự do ăn nói, tất nhiên chẳng ai khuyên can được, cho dù là người nhà. Hay có cố vấn cũng như không. Cứ đuổi nếu cố vấn không nghe mình.

Cuối cùng, có lẽ trước khi quá trễ, và nếu đảng Cộng Hòa còn có thêm những người như Mitt Romney, không phải ai cũng bùng bô như Mitch McConnell hay Lindsey Graham, thì họ phải cùng đảng Dân Chủ hợp soạn đưa ra đạo luật lưỡng đảng Cấp cứu Quốc gia (National Emergency Act), bắt buộc chủ nhân Nhà Trắng phải tự bịt miệng cho đến khi rời khỏi nơi tạm cư này (186 ngày nữa là đến ngày bầu cử).

Thay cho Lời kết: Giấy ngắn chuyện dài. Con số 60.000 người tử vong đang đến quá nhanh hơn người ta tưởng... Còn nhiều chuyện về coronavirus và “lãnh đạo thời chiến” chưa nói hết. Nếu độc giả muốn hiểu thêm, trên mạng “NVTDUtah”, xin cho BTCĐ biết. Chúng tôi sẵn sàng tặng nhuận bút cho tác gia lên mười lần (10x) để có thể phục vụ bạn đọc cộng đồng cập nhật hơn dù trong thời buổi báo giấy đang dần chết này.